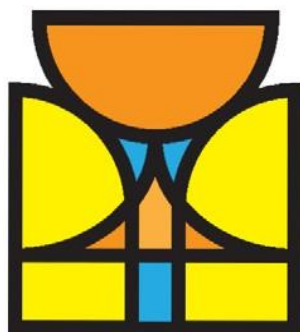

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

2024

22

*Epištola Žižkovským
Neděle 6. října 2024*

*Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal,
dodal jsi mé duši sílu.
(Ž 138, 3)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na Diakonii Vážka.

Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Oznámení:

Přijměte pozvání na ordinaci s. vikářek- Elišky Vančové a Terezy Halasové. Bohoslužby s ordinací se konají v neděli 20. října v 15 hodin v kostele ČCE- Praha 1, v Salvátorské ulici.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing.

Od 18:30h se sejde hospodářská komise.

V úterý se koná pastorálka pražského seniorátu.

V 18h se sejdou děti ke svému programu.

Ve středu v 19h se sejde staršovstvo.

V pátek v 9:30h se sejdou rodiče s malými dětmi.

Příští neděli 13. října bude po bohoslužbách naším hostem p. David Michal, ředitel Diakonie – Střediska celostátních programů a služeb, jehož centrála sídlí u nás v domě. Při kávě a čaji nám středisko představí.

Bude to možnost pro vzájemný rozhovor.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Ž 138

Davidův. Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy, ² klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. ³ Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu. ⁴ Hospodine, všichni králové země ti vzdají chválu, až uslyší, co jsi vyøkl. ⁵ Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká. ⁶ Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, z dálek pozná domýšlivce. ⁷ I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí. ⁸ Hospodin za mě dokoněí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věné, neopouštij dílo vlastních rukou!

TEXT: Jk 1, 1-12

Jakub, služebník Boží a Pána Ježíše Krista, posílá pozdrav dvanácti pokolením v diaspoře. ² Mějte z toho jen radost, moji bratří, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. ³ Vždyť víte, že osvědčí-li se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti. ⁴ A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků. ⁵ Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána. ⁶ Necht' však prosí s důvěrou a nic nepochybuje. Kdo pochybuje, je podoben mořské vlně, hnané a zmítané

vichřící. ⁷ At' si takový člověk nemyslí, že od Pána něco dostane; ⁸ je to muž rozpolcený, nestálý ve všem, co činí. ⁹ Bratr v nízkém postavení at' s chloubou myslí na své vyvýšení ¹⁰ a bohatý at' myslí na své ponížení - vždyť pomine jako květ trávy: ¹¹ vzejde slunce a svým žářem spálí trávu, květ opadne a jeho krása zajde. Tak i boháč se vším svým shonem vezme za své. ¹² Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jej Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.

KÁZÁNÍ:

Poslední dobou to tak vyšlo, že v perikopách, v doporučených čteních na určitou neděli, bylo několik úryvků z epištoly Jakubovy. Já jsem si pokaždé vybrala čtení z evangelia. Příběh z evangelia, který byl hned u toho. A tak dneska nastal čas na toho Jakuba.

ii.

Začátek toho dopisu působí docela skromně a nenápadně. Ten, kdo ho píše, nám o sobě neříká: jsem apoštol, nebo říkali mi Spravedlivý a taky bratr Páně. Nic. Prostě jen Jakub. Žádné funkce, žádné zásluhy nebo tituly. Nedovolává se žádné autority nebo úcty. Jen pro jistotu řekne, že je křesťan, služebník Boží a Pána Ježíše Krista.

Je to člověk, který se nemá čím chlubit?

Nebo je to spíš někdo, kdo už to nemá zapotřebí.

A přesto je už na začátku toho dopisu, v záhlaví, cosi důležitého skryto.

To se však z většiny nejen českých překladů vytratilo.

V řečtině je totiž Jakub a Jákob stejné jméno. Jakub je vlastně Jákob. To až my jsme si to v češtině rozlišili, snad abychom si v nich udělali pořádek a moc se nám nepletli. Když se někdo jmenuje Jakub, tak se jmenuje po praotci Jákobovi.

A praotec Jákob je ten, kdo měl těch dvanáct synů a z nich vzešlo dvanáct izraelských kmenů- dvanáct pokolení.

A tady jakýsi novodobý, tehdy novodobý Jákob, posílá pozdrav dvanácti pokolením. Pokolením, která se rozptýlila všude po světě. Dvanácti pokolením v diaspoře. Jako by to byl odkaz ze starodávných časů těm, co se rozprchli všude po světě. A možná v tom světě, jak v něm jsou, trochu zapomněli, kdo jsou a odkud jsou.

Ten odkaz na praotce tu je jen v náznaku. Někdo ho v tom vidí, někdo možná ne. Ale to, že je tenhle dopis psán diasporním křesťanům, je tady řečeno naplno a jasně. Jakub píše křesťanům rozptýleným v nekřesťanském světě.

iii.

A pak je tu ještě jedna věc, která se vytratila v překladu. A to je pozdrav.

Na tomhle místě epištoly, na začátku dopisu, se slušelo pozdravit. Třeba apoštol Pavel to umí moc hezky:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. (List Římanům Řm 1,7)

Petrova epištola má dokonce *Milost a pokoj v hojnosti*. Jakubova epištola v porovnání s tím, působí poněkud stroze. Protože to, co české překlady většinou tlumočí

jako *posílá pozdrav*, je opravdu to nejběžnější pozdravení. Něco jako *Nazdar!* nebo *Bud'te zdraví!* My si v tom *bud'te zdraví* přejeme zdraví. A máme to vlastně i v tom slově *pozdrav*.

Řekové si nepřáli zdraví, ale radost. Ten jejich pozdrav vlastně znamená *radujte se*.

A něco na tom bude. Protože k čemu je člověku zdraví, pokud se z něj a s ním nedokáže radovat. Pokud je pořád našťvaný, zahořklý...

iv.

Jenže ono se ukáže, že Jakub si tím na pohled tuctovým pozdravem připravil půdu k tomu, co řekne v následující větě:

Radujte se,

A nejvíc se radujte z toho, když jste v průšvihu. Když na vás přicházejí všelijaké zkoušky.

Nebo:

Mějte radost, ze života, radujte se.

A největší radost mějte z těch průšvihů a nepříjemností, ve kterých se nacházíte.

Tak to je hodně provokativní výzva.

Jakub tady neříká přímo průšvih a nepříjemnosti. On těm různým životním těžkostem říká *zkoušky*.

A tím už vlastně naznačuje, jak to myslí. Všechny ty životní těžkosti a pohromy chápe jako *takový test*, kterým se otestuje to, čemu věříme.

Jestli je to dost spolehlivé. Jestli se tomu dá věřit. Jestli se na to dá spoléhat.

v.

Takže: *radujte se* ze života a ze všeho, z čeho se dá aspoň trochu radovat.

Ale radujte se i z různých životních těžkostí, všeho druhu. Zkuste je brát jako test toho, čemu věříte, na co spoléháte.

A když se vám to osvědčí, když vydržíte, tak získáte něco jako životní moudrost.

To je hezké. A určitě to tak je. Jsou lidé, na kterých to poznáte, že si něčím těžkým prošli a nezlomilo je to. Získali díky tomu určitou životní moudrost.

Ale taky se to nemusí povést! Může toho prostě být až příliš. Připomíná to takové to úsloví: co tě nezabije, to tě posílí. Jenomže co když zabije. Nebo aspoň ubije a uštve.

vi.

A tohle si uvědomuje i ten Jakub. A říká: v tom případě nastupuje modlitba. Modlitba by mohla pomoci. O tu moudrost se musíme modlit. Ona nepřijde sama od sebe. A v té modlitbě je také potřeba vytrvalost. Abychom nebyli jako mořská vlna, se kterou si dělá vítr co chce.

A ani to není samozřejmost. Je to od Jakuba provokace a námět na přemýšlení: že i různé životní zkoušky mohou být k něčemu dobré, když přijdou. Ale že to není nic samozřejmého. A když už to dobře dopadne, tak to vidíme až zpětně, z odstupu. A když se v něčem právě potácíme, tak nikdo z nás nepotřebuje slyšet, že nás to třeba posílí a posune někam dál. Protože ten čas teprve nastane. Dá-li Pán.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
stojíš při nás v časech dobrých i v časech nepříznivých,
náročných,

My to víme, avšak je to pro nás někdy těžko k uvěření.
Dej, abychom tě poznávali jako Pána života i ve chvílích,
kdy máme pocit, že se nám hroutí svět.

Dej, abychom s tebou období zkoušek a krizí přestáli.

Prosíme o posilu a o naději nejen pro sebe, ale i pro
naše bližní, pro svět, který nás obklopuje.

Obzvláště myslíme na ty, kdo čelí nějaké ztrátě: ztratili
někoho blízkého, přišli o domov, o zdraví, o přátele, o
bezpečí, o práci, sebeúctu, o radost. Prosíme vstupuj do
všech těchto bolavých míst a naplň je pokojem.

POSLÁNÍ: 1. Petrova 1,6-7

*Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít
zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší
víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež
přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále,
slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.*

POŽEHNÁNÍ:

Když přijdou v životě těžké okamžiky,

kéž víte, že na ně nejste sami

– protože Bůh je přece blízko, je s vámi.

Je s vámi i ve chvílích dobrých.

A tak ať vás v životě provází a posiluje naděje,

že na svůj život nejste sami.

A Boží láska a milosrdenství ať naplňují vaše dny

a ať vedou vaše kroky, kamkoli půjdete, až do konce.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově

Čajkovského 1639/10,

130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275

E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010